

[Ingomar Petersen.]

tes en administrativt mindre besværlig ordning ved bibeholdelse af næringsbreve for auktionsholdere, vekselere, ejendoms-handlere, restauratører og hotelværter. Disse ophængte næringsbreve i virksomhederne, ophængt i glas og ramme, hører vist ikke en moderne tid til.

Den grundigt udarbejdede betænkning giver et godt billede af de mange forskellige registre og deres virkemåde. Men nogen klar redegørelse for, hvorledes alt dette kan sammenarbejdes og samkøres, har udvalget været betænkelig ved at afgive og har vel nærmest tænkt at overlade ansvaret til økonomiministerens i samarbejde med et nytænkt erhvervsrådsråd. Det er et spørgsmål, om udvalgsbetænkningen ikke i højere grad burde være gået ind på problemernes løsning med koordineringen, inden dette lovforslag blev fremsat.

Det påtænkte erhvervsrådsråd vil få meget store beføjelser bl. a. ved stillingtagen til medvirken til udvikling af regler for videregivelse af oplysninger til erhvervslivet og videregivelse af fortrolige oplysninger mellem forskellige offentlige myndigheder samt kontrol heraf. Der foreligger her i dette lovforslag en begrænsning af udleveringspligten i forhold til den eksisterende lov om offentlighed i forvaltningen, og det ville nok være ønskeligt, om det udvalg, der blev nedsat i 1973 vedrørende en revision af offentlighedsloven, kan afslutte sit arbejde med en betænkning snarest, så dette udvalgs synspunkter kan indgå i udvalgsarbejdet. Lige så vigtigt for det kommende udvalgsarbejde med disse meget, meget vanskelige spørgsmål ville det vel have været, om det nedsatte udvalg vedrørende registre og privates retsbeskyttelse også havde afsluttet sit arbejde.

Man må ikke kunne risikere ved oprettelse af et centralt erhvervsregisters samarbejde med andre offentlige registre at komme i den samme situation som med landets dommerkontorer, hvor visse oplysningsbureauer kan modtage oplysninger med lister over økonomisk dårligt stillede familier og personer, der har været udpantede. Det kan ikke være rimeligt, at en enkelt afholdt fagedforretning skal belaste folk og bringe folk i gabestokken for resten af deres

liv. At det så oven i købet er tilladt ifølge et cirkulære fra justitsministeriet af 7. april 1942 samt et fornyet cirkulære af 1. maj 1970, gør efter min personlige mening slet ikke sagen bedre. Det sidste cirkulære er endda udarbejdet på foranledning af handelsministeriet. Vi må under udvalgsarbejdet have sikkerhed for, at et centralt erhvervsregister og dette i samarbejde med andre registre ikke under nogen form kan misbruges.

I bemærkningerne til lovforslaget omtales kun de økonomiske konsekvenser for Danmarks Statistiks vedkommende til et beløb af 150.000 kr., men i betænkningen omtales udgiften til ca. 1 mill. kr. det første år og yderligere 1½ til 2 mill. kr. de følgende år og senere en årlig udgift på 5 mill. kr. Man skal bemærke, at disse beløb er i 1971-prisniveau; så kan man selv regne ud, at beløbene er væsentlig større i dag. Det synes jeg nok man burde have taget med i ministerens redegørelse.

Følggevirkningerne i omkostningsmæssig henseende hos alle de andre registre er ikke omtalt i kroner og øre, ligesom man i betænkningen går meget let hen over de fremtidige forventede besparelser. Der er sikkert ingen tvivl om, at en investering i et centralt erhvervsregister og samtidig en deraf følgende investering i udbygning af data-teknik vil være en investering i fremtiden. Men man må nok tillade sig at spørge ministeren, om han i disse sparetider virkelig tør starte et lovkompleks med logiske følger-virkninger uden at have en mere sikker oversigt over de såkaldte økonomiske konsekvenser for hele den offentlige sektor.

Skal det radikale venstre medvirke til gennemførelsen af dette forslag, må de økonomiske forhold belyses bedre både på indtægts- og udgiftssiden, ligesom en nærmere vurdering må foretages i folketingsudvalget af lovforslaget i henhold til nu-gældende og eventuelt fremtidige regler om offentlighed i forvaltningen.

Hagen Hagensen (KF):

Oprettelse af et centralt erhvervsregister kan være ønskværdigt, hvis det letter borgerne og erhvervslivet og smidiggør og mindsker administrationen, men det må på den anden side siges, at det må være helt